

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22187/2024
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Стошић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“, Београд, ради неоснованог обogaћења и поништаја споразума, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 840/23 од 18.03.2024. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 840/23 од 18.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П 445/22 од 20.10.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је апсолутно ништав, супротан принудним прописима и јавном поретку, те да не производе правно дејство записник са споразумом за одређивање накнаде за експроприсано земљиште Општинске управе Владичин Хан, Одељење за урбанизам, имовинско-правне, комуналне и грађевинске послове бр. ...-.../...-... од 14.06.2011. године. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу, на име разлике између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште па до припадајуће накнаде за јавно грађевинско земљиште, а по записнику од 14.06.2011. године, за преузето јавно грађевинско земљиште на власничком делу од 1/1 за кп.бр. .../..., грађевинску парцелу у површини од 220 м2, уписану у ЛН бр. ... КО ..., од ранијег валсника овде тужиоца, исплати 79.640,00 динара са законском затезном каматом од 19.02.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан јда тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 174.170,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 840/23 од 18.03.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је апсолутно ништав, супротан принудним прописима и јавном поретку, те да не производе правно дејство, записник са споразумом за одређивање накнаде за експроприсано земљиште Општинске управе Владичин Хан, Одељење за урбанизам, имовинско-правне, комуналне и грађевинске послове бр. ...-.../...-... од 14.06.2011. године. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен

тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да тужиоцу, на име разлике између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште па до припадајуће накнаде за јавно грађевинско земљиште, а по записнику од 14.06.2011. године за преузето јавно грађевинско земљиште на власничком делу од 1/1 за кп.бр. .../..., грађевинску парцелу у површини од 220 м², уписану у ЛН бр. ... КО ..., од ранијег власника овде тужиоца, исплати 79.640,00 динара са законском затезном каматом од 19.02.2018. године до исплате. Ставом трећим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је тужилац обавезан да туженом накнади трошкове поступка од 5.086,00 динара, док је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради неоснованог обogaћења и поништаја споразума поднета је 19.02.2018. године. Вредност предмета спора је 79.640,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић